FOOTBALL

La Snagov, cu echipa naţională a României

Un pronostic riscat. „Fredi“ nu mănâncă pui fript. Mai tare decât Shirley Temple e Dobai. Eisenbeisser şi Schwartz nu au noroc la cărţi, dar au noroc la dragoste. Diplomatul Beke

După amiază, puţină distracţie. Fredi, grav, dă cartea. Alături de el: Albu, Schwartz, Dobai. Apoi Pavlovici şi Bu erger.

La umbra castanului, Bodola — sihastrul echipei — şi Vintilă, gânditor, ca un al doilea Eminescu sub stejarul din Copou: A fi, sau a nu fi?...

E probabil că foarte multă lume şi-a pus eri întrebarea:

— Ce-au făcut toată ziua jucătorii echipei naţionale? Şi ce cred ei despre match?

Mii de sportivi şi-ar da şi cămaşa depe ei să poată vorbi, un minut, o clipă, cu oricare dintre vedetele echipei naţionale.

— Ce crezi, Albule, despre matchul de mâine?...

Evident, ziariştia îşi fac pe deplin datoria. Aleargă, asudă, iscodesc trag de limbă... Au ajuns bieţii jucători şi oficiali să se îngălbenească, să vadă stele verzi când simt în apropiere un ziarist. Şi — slavă Domnului! — sunt printre confraţii noştri câţiva „băeţi" zeloşi, admirabili profesionişti, de cari nu scapi nici în gaură de şarpe...

Cu toate acestea, e greu. Câte tertipuri, câtă răbdare, câtă stăruinţă, ca să afli ce a făcut cutare vedetă, unde a fost Creţeanu, ce crede Ciolac, ce simte Albu...

Pentrucă cetitorul e nesăţios. Să ştie totul. Absolut totul...

Noi, fireşte, ne facem datoria. Alergăm ,asudăm, aflăm cât şi ce putem .După cum ne permite priceperea şi osteneala.

Ce vrea cetitorul

Dar cetitorul vrea mai mult.

Ce vrea în definitiv cetitorul?...

Vrea să ştie la fel de multe câte ştie despre Charlie Chaplin, Greta Garbo şi Shirley Temple...

Căci, pentru el, Albu este, cel puţin un Charlie Chaplin, Bodola o Greta Garbo şi Dobai o... Shirley Tomple. O Shirley Temple nu atât de graţioasă, nu atât de bălaie, dar în orice caz la fel de îndrăgită de ţăştanii din primele clase secundare...

La Snagov cu echipa naţională

Pentru a satisface această curiozitate legitimă a marei masse de sportivi ne-am petrecut eri câteva ore în mijlocul echipei naţionale.

Mărturisim — şi rugăm să nu ni se ia aceasta în nume de rău — în cele câteva ore cât am stat în mijlocul jucătorilor noştri am vorbit despre toate. Despre timp, despre loteria statului, despre cucerirea Abisiniei de către italieni, însfârşit despre ori ce se poate discuta astăzi. Numai despre matchul de a doua zi nici o vorbă.

Un pronostic riscat...

I-am urmărit pe jucători până la Snagov unde au luat eri la amiază masa.

După o plimbare pe aleele dela marginea lacului, aproape de ora două, câţiva dintre „băeţi" — Dobai, Schwartz, Creţeanu, Burger, Szanislo şi Vintilă, s'au desprins de grup:

— Am obosit, domnule Costel! Noi mergem la restaurant...

După câteva minute i-am ajuns din urmă şi i-am găsit aşezaţi în jurul mesei.

Ne-am apropiat şi am remarcat pe masă, corect scris cu frunză de brad:

— Ro-mâ-ni-a — Ser-bi-a 4-0!

„Conspiratorii" au citit pe feţele noastre impresia şi s'au bucurat — copilăros — de bucuria noastră.

Apoi s'a servit masa.

Spune-mi cum mănânci şi-ţi spun cine eşti...

Iată, facem o afirmaţia curagioasă: Dacă nu i-am fi văzut jucând niciodată pe cei 19 internaţionali cari mâncau în jurul nostru, am fi fost totuşi capabili să facem orice prinsoare că putem indica în ce post joacă şi cum joacă fiecare în parte.

Bunăoară, cum credeţi dv. că mănâncă un portar uriaş, lăbărţat, cum este Creţeanu?

Fără exagerare. Par'că bate mingea în pământ atunci când desface puiul fript. Apoi ridică bucata şi... shot!... a înghiţit-o!...

Dar un fundaş? Un fundaş e vânjos, brutal, violent, nu?...

Sigur! Iată pe acela din capul mesei care agită cuţitul şi furculiţa de scoate scântei! Acela e desigur fundaş.

— D-ta nu joci fundaş? — l-ar fi întrebat cine nu-l cunoaşte.

— Da, Burger este numele meu...

— Păi, vezi?...

O excepţie: Albu

Vedeţi dv., orice regulă are însă şi excepţia ei, care o întăreşte. Albu... Albu nu e fundaş? Puteţi imagina un Albu altceva decât fundaş?..

Ei şi cu toate acestea, la masă Albu este cel mai delicat înaintaş. Sobru, încet, ceremonios... E drept, este un jucător care urmeză un regim foarte atent şi care niciodată nu-şi va permite excese de nici un fel.

Deaceia a reuşit să fie cel mai harnic internaţional român şi cel mai de încredere om al echipei. Deaceia, de când îl cunoaştem, nu a cunoscut fluctuaţii mari de formă.

Capul tuturor relelor

In schimb, colegul său de club Fredi Eisenbeisser, Doamne ce svăpăiat!...

El şi Schwartz sunt singurii comeseni dela care mai auzi o vorbă. Sunt cei mai volubili — temperamentele cele mai vioaie.

Cu Fredi însă e bocluc. Nu-i place puiul...

— Ce, domnule, ce-mi dai mie un pui întreg, măi, să nu pot să-l tai? Ce sunt eu? Ce, domnule?...

I s'a servit o friptură şi a fost redus, pentru câteva clipe, la tăcere.

Apoi a reisbucnit:

— Ce, măi, ce-mi dai, domnule friptură? Ce sunt eu? Dă-mi măi, o prăjitură...

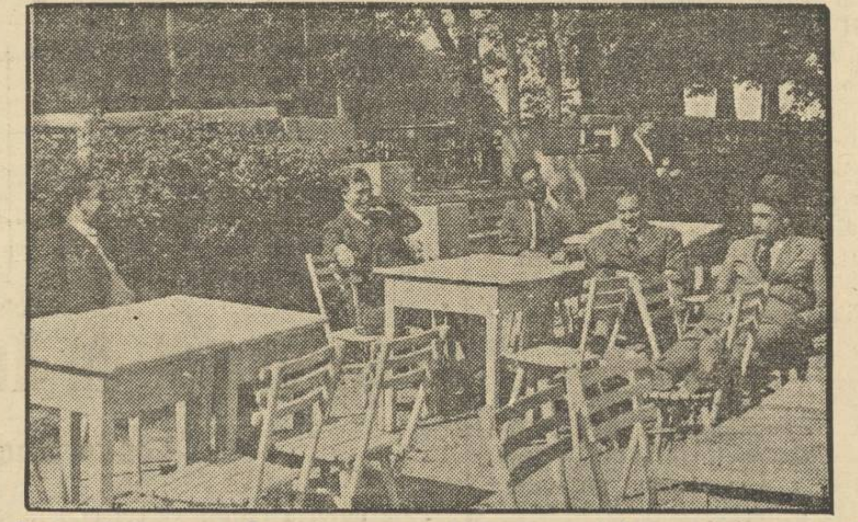
Un diplomat

In colţul opus, Beke atacă aristocratic, cu alura unui perfect gentlepan — par'că-i un consilier de legaţie la un dejun diplomatic — puiul. Delicat, fin, aşa cum îi stă bine unui jucător care în fiece mişcare e rafinat, subtil.

O întrecere

Insfârşit, Szanislo şi Juhash fac un duet foarte pitoresc. Care mănâncă mai repede... Să ne'nţelegem: nu e vorba de o întrecere, de un match. E o simplă coincidenţă. Unul mănâncă mai repede decât celalt...

Cu Fredi la «motor» — cum spune el cârmei — Dobai, Beke şi Pavlovici se dovedesc oameni de exagerat curaj, sau candidaţi la... sinucidere.

Siesta: Ciolac; apoi Konrad, antrenorul; Pavlovici, Beke picior peste picior şi ambele picioare peste masă... şi Dobai, care şi-a întins «picioruşele» pe două scaune. «Ele să se odihnească, că eu...»

Copii mari

Are mare succes o plăcintă de mere, scoasă proaspătă dela cuptor.

— Să mai vie un rând! — exclamă, ca la comandă, toţi jucătorii.

Le plac dulciurile. Par'că sunt copii.

Şi — zău — sunt toţi nişte copii. Nişte copii mari, bine crescuţi... Dar copii... Impresionabili, capricioşi...

Iată, acum după ce au terminat masa, sunt sobri, gravi, reţinuţi.

Au devenit tăcuţi, rezervaţi.

Ceeace ne face să devenim neliniştiţi.

— Dar, ce-aţi păţit?

— Siesta! ne facem siesta!... ne lămureşte Schwartz — mai curajos aci, la masă, decât în faţa adversarului...

Dar nu e „siesta". Sau nu e numai „siesta". E şi altceva. E obsesia matchului de mâine. E conştiinţa răspunderii care apasă pe umerii lor. Sute de mii de oameni aşteaptă dela ei victoria. Ei trebuie s'o realizeze. O vor putea face?

— Numai să fim în formă! ghicim gândul care apasă asupra fiecăruia.

Intelectualii

Dar Fredi sparge ghiaţa.

— Dau o bancă! — exclamă el şi provoacă un subit reviriment.

Intr'o clipă o masă a fost curăţită şi s'a format „careul".

In ciuda severelor prescripţiuni ale legii pentru interzicerea jocurilor de noroc, a apărut pachetul de cărţi şi a început jocul.

Fredi, care are noroc la cărţi, susţine că are noroc şi la dragoste...

— Povestea vorbei, măi, chestia cu norocul la cărţi. Eu am noroc la cărţi, măi, dar am noroc şi la dragoste...

Probabil că ştie el ceva...

— Fugi, măi — îl invită Schwartz, care pierde de sârg — fugi că te'nşeală, tu nu vezi măi? Pe mine mă iubeşte... Pierd 100 lei...

Dar după câteva „întâlniri" Juhash i-a curăţat pe toţi.

— Vezi, măi, nu mă'nşeală, se resemnează Fredi, în deplin acord cu Schwartz.

Ii întrerupse fotograful nostru care-i scoate afară, la aer, să-i prindă în obiectivul său.

Câteva fotografii — pe cari le publicăm în această pagină — şi Schwartz, pe care-l ustură suta de lei care a trecut din buzunarul lui în acela al lui Juhash, explodează:

— Acum, la lucru, băeţi!....

— La lucru, ce lucru? sare, speriat Costel Rădulescu.

— Da, da, noi timişorenii suntem nişte intelectuali desăvârşiţi. După masă facem lectură. Ne ocupăm cu... cărţile, — glumeşte asul Ripensiei în hazul lui Dobai, care are pentru partenerul său o manifestă admiraţie.

Nu am vrut să stânjenim pe jucători dela îndeletnicirile lor... literare şi am plecat.

Dupăcum vedeţi, nu am vorbit deloc de football, de matchul de astăzi.

Era inutil. Peste schimburile de glume, fiecare este conştient de mimunci până la ultimul efort ventru victoria culorilor noastre.

St. Radu

Azi la ora 15 la O.N.E.F.

Juniorii Bucureştiului se întâlnesc cu juniorii Oradiei

Matchul contează pentru Cupa Unirea. Un joc interesant în perspectivă. Formaţiile şi şansele celor două echipe

Stadionul ONEF, care va fi azi teatrul marei întâlniri internaţionale Jugoslavia — România, va găzdui la ora 15 matchul interoraş Oradea-Bucureşti. contând pentru Cupa Unirea rezervată juniorilor.

Competiţiunea aceasta înfiinţată de districtul Bucureşti, va cunoaşte astăzi una din cele mai interesante întâlniri de juniori.

Marele public va avea ocazia să vadă la lucru pe viitarele vedete ale footballului românesc.

In turul de toamnă al Cupei Unirea situaţia se prezintă astfel:

Timişoara	2	2	0	0	10:1	4
Bucureşti	2	1	0	1	3:4	2
Oradea	2	0	0	2	1:9	0

ECHIPA ORADIEI A SOSIT ASEARA

Echipa Oradiei a sosit aseară la ora 18,53 cu rapidul Arlberg sub conducerea d-lor Cromeck şi Klein şi va prezenta în matchul de azi lupta următoare:

Herscovici (C.A.O.), Varga (Stăruinţa), Silaghy (C.A.O); Pop (CAO) Astileanu, (Crişana), Terebaş (Crişana), Pop Ghiţă (Crişana), Deleanu (Crişana) Samson (CAO) Beleznay (Stăruinţa), Maliţa (Crişana).

Rezerve: Pop (Crişana) şi Petruş (CAO).

Juniorii Orădeni cunosc valoarea adversarului şi în consecinţă vor lupta cu ultima energie pentru a învinge.

BUCUREŞTIUL OPUNE O ECHIPA OMOGENA

Districtul Bucureşti a selecţionat echipa, fiind bazat pe principiul omogenităţii.

Singura dificultate a fost aceea ivită prin lipsa lui Gică Popescu.

Inlăturată şi această greutate echipa a fost formată astfel:

I. Constantinescu (A.S.C.A.M.).
Petrescu (Unirea Tricolor).
Andreescu (ASCAM).
Cristescu (Unirea Tricolor).
Covaci (Unirea Tricolor).
Georgian (Venus).
Dumitrescu Şt. (ASCAM).
Dan Gavrilescu (Venus).
Carciog (Viforul Dacia).
Ştefănescu (A.S.C.A.M.).
Ichil (Macabi).

ŞANSELE

In matchul de azi, care va fi aprig disputat, reprezentanţii Capitalei sunt favorizaţi de faptul că sunt familiarizaţi cu gazonul.

ARBITRUL

Conducerea, dată fiind importanţa jocului, a fost încredinţată d-lui M. Petrescu

Surpriza dela Bruxelles

Belgia a învins Anglia cu 3-2 (0-1)

BRUXELLES 9, (Intersport). — Echipa Angliei, care a fost învinsă Miercuri la Viena, a înfruntat azi în localitate în faţa a 55.000 de spectatori echipa Belgiei, căreia i-a cedat — spre surprinderea generală — cu 2—3.

Deşi în prima repriză belgienii erau conduşi cu 1—0, după reluare au jucat cu multă însufleţire, reuşind să obţină o victorie senzaţională şi pe deplin meritată.

De notat că echipa Belgiei a fost lipsită de serviciile faimosului Braine, care a jucat azi în echipa Spartei.

Un match Venus -- Beogradsky

Gruparea Venus a propus d-lui Kika Popovici un match pentru Miercuri 13 Mai.

Ar urma ca la această dată, pe arena din Splaiul Independenţei, cei nouă jucători ai echipei Beogradsky Sport Klub selecţionaţi în echipa naţională a Jugoslaviei, întăriţi cu doi jucători dela Jugoslavia, să întâlnească echipa negrilor.

Echipa jugoslavă, dacă va juca, va purta titulatura de B. S. K.

Căci există şi un «dacă». Partida nu poate avea loc decât în cazul că Federaţia Jugoslavă, care a fost sesizată telegrafic de d. Popovici, va da aviz favorabil.

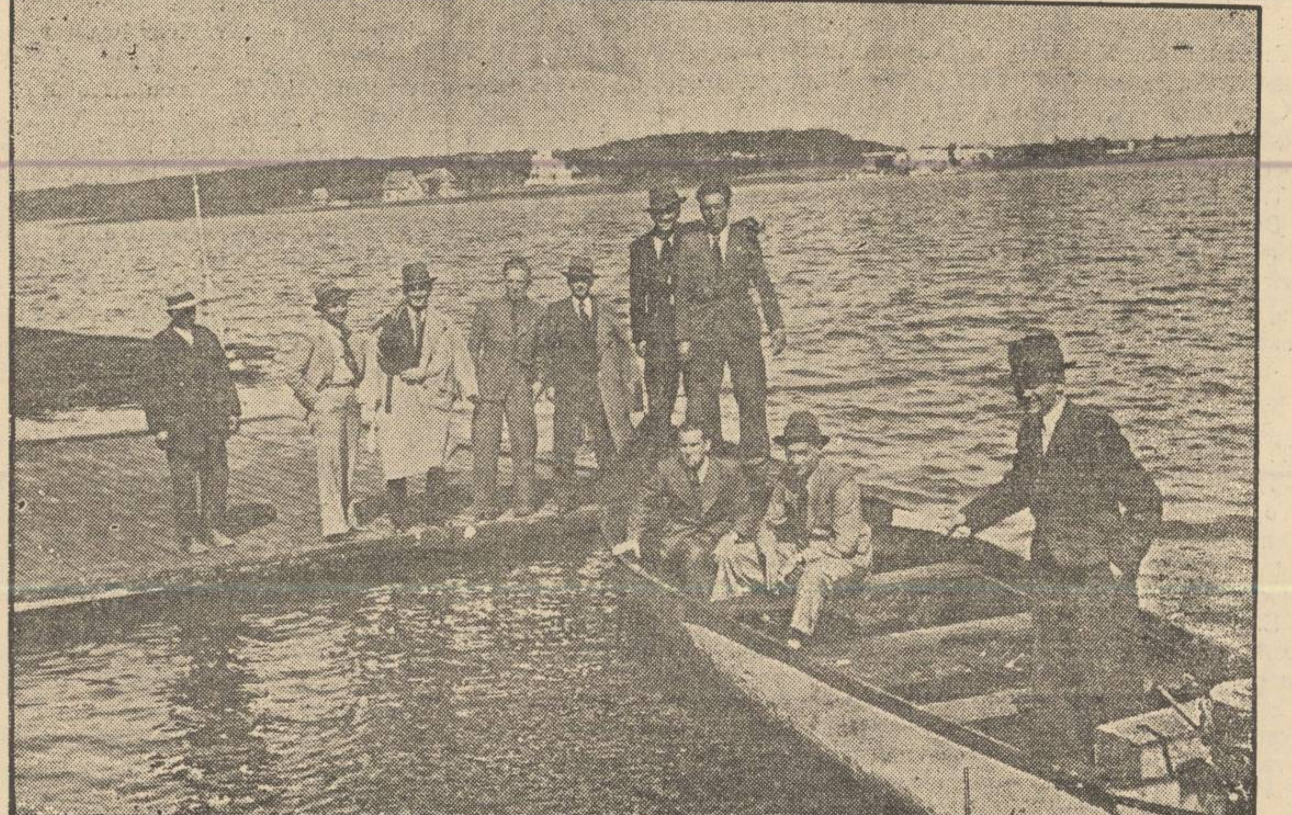
Răspunsul este aşteptat pentru Luni

„Football“ consideră Bucureştii... capitala Ungariei

Revista franceză de specialitate. «Football» în cronica matchului Irlanda — Ungaria scrie între altele: «Şi iată cum Irlanda a isbutit să ţie în eşec la Bucureşti naţionala maghiară cu o echipă mediocră.. etc. (Et voila comment l'Irlande reussit a tenir en echee à Bucarest la «nationale» magyare avec une équipe moyenne...).

Articolul e semnat de Cecil Iorgefelice, pe care ţinem să-l felicităm!

După amiază puţină mişcare. Intregul lot naţional pozează...

Şi acum cu barca, sub comanda «căpitanului de vas», Fredi Eisenbeisser.